

E-mail met aantek

DUIJSSENS
VAN DER KLEI
ZWIJNENBERG
ADVOCATEN
rep 200907

Lg363534

pd\102.298\lh

Heden, de *rijftende september* tweeduizendnegen;

Ten verzoeken van:

DE GEMEENTE LEIDSCHENDAM-VOORBURG, zetelende te Leidschendam, te
dezer zake domicilie kiezende te 's-Gravenhage aan de Koninginnegracht 105,
ten kantore van de advocaat mr. P.J.L.J. Duijsens die door mijn requirante te
dezer zake tot advocaat wordt gesteld om als zodanig voor haar in rechte op te
treden;

heb ik, ☒ Hendrik Peter Adrianus van Beest,
☐ Mr Michel Petrus Andreas Knol,
☐ Diana Johanna Vermeulen,
(voormeld ☐ is aangekruist voorzover van toepassing)
gerechtsdeurwaarder met vestigingsplaats Delft en
aldaar kantoorhoudende aan de Wallerstraat 14c-16c;

* gemeente
Leidschendam -
Voorburg
B.i.

1e BETEKEND AAN:

THEODORUS MARIA VAN DEN BOS, h.o.d.n. **BOS BENZINESTATION**,
wonende te Gemeente Pijnacker-Nootdorp aan de Populierenlaan 38, aldaar aan
dat adres mijn exploit doende sprekende met en afschrift dezes latende aan:

*hem in persoon;***DE NAVOLGENDE SOMMATIE EN
INGEBREKESTELLING:**

1. Tussen mijn requirante, hierna te noemen: de Gemeente en
gerequireerde, hierna te noemen: Van den Bos, is op 8 februari 1999 een
overeenkomst gesloten waarbij de Gemeente een afkoopsom zou voldoen
van f 375.000,-- en waarin Van den Bos ondermeer de verplichting op
zich nam om het benzinestation aan de Rembandtlaan te Voorburg te
sluiten en over te gaan tot sanering van de geconstateerde
verontreiniging van en door Van den Bos erkende bodem en grondwater.
Voorts werd in de overeenkomst de Gemeente gevrijwaard van
aansprakelijkheid terzake van de bodemverontreiniging en voorts

vrijwaarde Van den Bos de Gemeente van enige vorm van kosten in verband met sanering.

Beide partijen zijn bij deze overeenkomst uitgegaan van het hierna te noemen saneringsplan en goedkeuringsbesluit van Gedeputeerde Staten.

2. Uit onderzoeken en ook uit het door Van den Bos zelf in 1996 aangeleverde saneringsplan was reeds gebleken dat sprake was van een ernstige bodem- en grondwaterverontreiniging, welke verontreiniging zich bevond in en rondom het perceel waarop Van den Bos het benzineverkooppunt geëxploiteerd had. Ook was geconstateerd dat de gronden welke in eigendom toebehoorden aan de Gemeente en welke gronden zich bevonden naast het perceel van Van den Bos verontreinigd waren.
3. Van den Bos zou voorts ingevolge de overeenkomst van 8 februari 1999 een evaluatierapport overleggen waaruit zou blijken dat de gemeentegrond conform de provinciale eisen gesaneerd is.
4. Het saneringsplan van Van den Bos is bij onherroepelijk besluit van 23 december 1996 door het College van Gedeputeerde Staten goedgekeurd. Van den Bos is met dat besluit akkoord gegaan.
5. In 2000 na het sluiten van het benzinestation en na ontmanteling daarvan heeft Van den Bos aan de firma BIOSOIL opdracht gegeven de grondsanering uit te voeren en ook voorzieningen in de bodem aan te brengen voor de grondwaterverontreiniging, in het bijzonder de aanleg van persluchtinjectiefilters en extractiefilters. Echter Van den Bos heeft verzuimd om aan BIOSOIL vervolgoopdrachten te geven waardoor slechts een heel klein deel van de destijds aangegeven grond verwijderd is (ca. 1/3 deel daarvan) terwijl de grondwatersanering nimmer is uitgevoerd.

Evenmin heeft BIOSOIL een tussen- en/of eindevaluatierapport inzake de sanering uitgebracht. De destijds voor de grondwatersanering aangebrachte filters in de bodem zijn ook nimmer in werking gesteld.

6. Na 2000 is Van den Bos een zeer groot aantal malen door de Gemeente en ook de Provincie Zuid-Holland verzocht en gesommeerd om het saneringsplan uit 1996 uit te voeren en het eind evaluatierapport op te leveren. Van den Bos heeft aan die verzoeken geen gevolg gegeven.

7. Inmiddels hebben bewoners van de belendende percelen zich ernstig beklaagd bij de Gemeente over de ontstane situatie waarbij Van den Bos geen enkele saneringsactiviteit ontplooit en over oliegeuren die zij waarnemen.
8. De Gemeente heeft getracht in goed en onderling overleg met Van den Bos tot een oplossing te komen. Echter Van den Bos weigert verdere uitvoering te geven aan de overeenkomst van 8 februari 1999 en het door hem zelf opgemaakte saneringsplan uit 1996. Voor de Gemeente is dit niet langer acceptabel.
9. Het is om die reden dat de Gemeente Van den Bos bij deze sommeert om binnen 5 dagen na dit exploit schriftelijk te bevestigen dat alsnog deugdelijk wordt gesaneerd tot de streefwaarde een en ander op de wijze zoals aangegeven in het saneringsplan uit 1996 en dat deze saneringswerkzaamheden aanvangen binnen 10 dagen na dit exploit en tevens binnen 5 dagen wordt bevestigd dat uiterlijk op 15 december 2009 een eindevaluatierapport wordt aangeleverd, op de wijze zoals hierna vermeld.
10. Concreet komt dit er op neer dat Van den Bos alsnog zorgdraagt voor de volledige grondontgraving zoals aangegeven in het saneringsplan (afgegraven had moeten worden ca. 100 m3 grond. BIOSOIL geeft aan ca. 35 m3 afgegraven te hebben en geen opdracht heeft ontvangen voor het afgraven van het meerdere) en ook voor de grondwatersanering zoals deze in het saneringsplan wordt aangegeven. Tevens dient uiterlijk op 15 december 2009 een evaluatierapport afgegeven te worden door een erkend bureau aan de Gemeente en het bevoegde gezag, zijnde de Provincie Zuid-Holland, waaruit blijkt dat het saneringsplan uit 1996 is uitgevoerd en sprake is van een sanering tot de streefwaarde. Deze gestelde termijnen zijn redelijk nu eendeels BIOSOIL destijds al een planning heeft gemaakt, de uit te voeren werkzaamheden relatief eenvoudig zijn en Van den Bos reeds lange tijd op de hoogte is van het feit dat hij uitvoering moet geven aan de overeenkomst.
11. Voor het geval Van den Bos de hiervoor genoemde bevestiging niet geeft of niet binnen 10 dagen aanvangt met de uitvoering van de sanering en dus geen gevolg geeft aan deze sommatie, dan is Van den Bos in verzuim en in gebreke. De Gemeente zal in dat geval op kosten van Van den Bos

zelf overgaan tot het doen uitvoeren van het hiervoor genoemde saneringsplan. Daarbij zij er op gewezen dat niet duidelijk is of de door BIOSOIL aangebrachte filters nog effectief werken, en naast een onderzoek naar de huidige omvang van de grond- en grondwaterverontreiniging, is ook een onderzoek naar de filters noodzakelijk. Uiteraard zijn met deze onderzoeken eveneens extra kosten gemoeld.

De Gemeente heeft recht en belang bij uitvoering nu de Gemeente geconfronteerd wordt met ernstig verontruste buurtbewoners, Van den Bos op geen andere wijze te bewegen valt te saneren conform toezegging en voorts ook de grond van de Gemeente zelf verontreinigd is. Van den Bos heeft geweigerd aan de Gemeente een tussenevaluatierapport te verstrekken van de door BIOSOIL reeds verrichte werkzaamheden. Ook die weigering zal bij een sanering door de Gemeente tot extra kosten leiden.

12. Voorts zal duidelijk zijn dat Van Bos in gebreke is met de deugdelijke nakoming van de overeenkomst van 9 februari 1999 voor het geval Van den Bos geen gevolg geeft aan deze sommatie. De Gemeente heeft voor de saneringswerkzaamheden reeds in 1999 een bedrag betaald van f 100.000,--. Namens de Gemeente wordt Van den Bos gesommeerd om voor het geval hij niet saneert het bedrag van f 100.000,-- vermeerderd met de rente vanaf 1 januari 2001 te restitueren. Immers voor het geval Van den Bos niet tot sanering overgaat, dan heeft de Gemeente dit bedrag ten onrechte voldaan en dient dit gerestitueerd te worden. Voor zoveel nodig ontbindt de Gemeente de overeenkomst van 9 februari 1999 voor wat betreft de saneringsplicht van Van den Bos.

EN:

Voor het geval Van den Bos geen althans geen tijdige uitvoering geeft aan vorenstaande sommatie, dan wordt reeds nu:

2° GEDAGVAARD:

f
Joetdorp
B.i.
f

THEODORUS MARIA VAN DEN BOS, h.o.d.n. **BOS BENZINESTATION**,
wonende te Gemeente Pijnacker-Nootdorp aan de Populierenlaan 38, aldaar aan
dat adres mijn exploit doende sprekende met en afschrift dezès latende aan:

hem in persoon

OM:

op woensdag de dertigste september tweeduizendnegen des voormiddags te
10.00 uur, niet in persoon, doch vertegenwoordigd door een advocaat te
verschijnen ter terechtzitting van de Rechtbank te 's-Gravenhage, Eerste
Enkelvoudige Kamer, welke zitting alsdan aldaar gehouden zal worden in het
Paleis van Justitie aan de Prins Clauslaan 60;

MET AANZEGGING:

dat indien gedaagde op de eerste of op een door de rechter nader bepaalde
roldatum verzuimt een advocaat te stellen, die als zodanig voor hem in rechte zal
optreden, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen,
de rechter tegen hem verstek zal verlenen en de vordering zal toewijzen, tenzij
deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;

TENEINDE:

alsdan namens mijn requirante als eiseres, hierna te noemen: de Gemeente, als
volgt te horen eis doen:

Feiten

1. Gedaagde heeft tot 2000 een benzineverkooppunt geëxploiteerd op de
locatie Rembandtlaan 50-52 te Voorburg. In 1999 zijn de
brandstofpompen verwijderd. In 2000 heeft gedaagde de ondergrondse

leidingen verwijderd en zijn de ondergrondse tanks onschadelijk gemaakt met het schoonmaken en vullen met zand.

2. Middels onderzoeken van ondermeer Grondslag Milieukundig Adviesbureau B.V., Fugro Ingenieursbureau B.V. en Recycling Nederland BLE B.V. was in 1996 komen vast te staan dat op de betreffende locatie sprake was van een ernstige bodem- en grondwaterverontreiniging die voor sanering in aanmerking kwam. Zie productie 4 bij akte.

Uit de rapporten blijkt dat de verontreiniging in de grond en grondwater zich concentreert op twee plekken:

- verontreiniging aan de voorzijde van het perceel van het voormalige pompstation. Op die verontreiniging werd geconstateerd dat het grondwater van in totaal 105m³ een gemiddeld gehalte aan olie en aromaten bevatte boven de interventiewaarde, terwijl 245 m³ grond eveneens verontreinigd was waarvan 135 m³ boven de inventiewaarde.
- Op het achterterrein waar voorheen de garage gevestigd was, is circa 70 m³ grondwater verontreinigd en 80 m³ grond, waarvan 11 m³ boven de interventiewaarde;

3. Gedaagde heeft op 22 juli 1996 aan Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland een melding van de bodem- en grondwaterverontreiniging gedaan. Voorts heeft gedaagde een saneringsplan doen opstellen door Recycling Nederland BLE B.V. welk saneringsplan aan Gedeputeerde Staten is aangeboden en bij besluit van 23 december 1996 heeft Gedeputeerde Staten dat saneringsplan goedgekeurd. In het besluit van 23 december 1996 heeft de Provincie besloten dat op de hiervoor genoemde locatie sprake is van een geval van ernstige verontreiniging, dat de sanering van bovengenoemd geval niet urgent is en dat het aangeboden saneringsplan van bovengenoemd geval goedgekeurd wordt. Dit besluit is onherroepelijk geworden.

Van belang is dat de verontreiniging zich voor ca. 1/3 deel uitstrekt op het perceel, kadastraal bekend als Rembandtlaan 52, D 2022, welk perceel thans in eigendom toebehoort aan de echtgenote van gedaagde en voor ca.2/3 deel zich bevindt in gronden welke eigendom zijn van de Gemeente. Zie productie 2 en 3 bij akte.

4. Op 8 februari 1999 is tot stand gekomen een overeenkomst tussen de Gemeente Voorburg, zijnde de rechtsvoorganger van de Gemeente en gedaagde, waarbij de Gemeente een afkoopsom zou voldoen van f 375.000,-- waarbij gedaagde de verplichting op zich nam om het benzinestation aan de Rembrandtlaan te sluiten en binnen een maand na sluiting alle ondergrondse olieleidingen gelegen in de gemeentegrond alsmede het pompeiland inclusief de pompen te verwijderen, terwijl voorts gedaagde zich verplichtte om binnen een maand na verwijdering van de ondergrondse olieleidingen gelegen in de Gemeente grond alsmede het pompeiland inclusief de pompen, de werkzaamheden voor de uit te voeren bodemsanering op te starten. In de overeenkomst is voorts aangegeven dat gedaagde verantwoordelijk is en blijft voor de uitvoering van de bodemsanering welke benodigd is om de door benzinestation Rembrandtlaan veroorzaakte vervuiling te verwijderen. Gedaagde vrijwaart de Gemeente van enige aansprakelijkheid en voorts vrijwaart gedaagde de Gemeente van enige vorm van kosten in verband met de sanering. De overeenkomst wordt als productie 1 bij akte overgelegd.

Het bedrag van f 375.000,-- is opgebouwd uit een afkoopsom terzake van een tegemoetkoming in de huurlasten alsmede een bedrag van f 100.000,-- welk bedrag voldaan zou worden bij het starten van de werkzaamheden terzake van de bodemsanering. Het bedrag van f 100.000,-- heeft derhalve betrekking op de bodemsanering evenals het slotbedrag van f 57.000,-- hetwelk betaald zou worden nadat gedaagde een evaluatierapport aan de Gemeente heeft toegezonden.

Nu gedaagde in gebreke is om de sanering uit te voeren, stelt de Gemeente zich op het standpunt dat het bedrag van f 100.000,--, zijnde € 45.378,02, vermeerderd met de wettelijke rente daarover vanaf 1 januari 2001 aan de Gemeente terugbetaald dient te worden. Voorts is de Gemeente van oordeel dat het bedrag van f 57.000,--, zijnde € 25.865,47, in ieder geval niet betaald behoeft te worden, nu gedaagde verzuimd heeft de grond- en grondwatersanering uit te voeren.

5. De Gemeente stelt zich thans op het standpunt dat nu gedaagde niet is ingegaan op de sommatie zoals deze in deze dagvaarding verwoord is, dat gedaagde in verzuim is en dat de Gemeente op kosten van Van den

Bos tot sanering kan overgaan en de overeenkomst van 8 februari 1999 zelf kan uitvoeren. Uitgangspunt daarbij is het door gedaagde zelf opgemaakte saneringsplan, hetwelk destijds ook is goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland. Daarbij komt nog dat de Gemeente belang heeft dat haar eigen gronden schoon gemaakt worden en ontdaan worden van verontreinigingen. Dit geldt overigens ook voor de grond welke toebehoort aan de echtgenote van gedaagde. Immers door het wegnemen van deze verontreinigingen zal ook de overlast voor de eigenaren en gebruikers van de belendende panden zich niet langer voordoen.

Daar de exacte kosten niet begroot kunnen worden, zal de Gemeente volstaan met het vorderen van een schadestaat. Wel wenst de Gemeente een voorschot te ontvangen van € 50.000,-- op de te maken kosten terzake van de sanering.

6. Gedaagde is in 2000 wel aangevangen met de bodemsanering. In oktober en november 2000 is volgens gedaagde door de firma BIOSOIL, de olieverontreiniging in de bodem tot ca. 1 meter min maaiveld verwijderd en zijn perslucht injectiefilters en extractiefilters in de bodem aangebracht. Verder is er niet gesaneerd en met name vond geen sanering plaats van de grondwaterverontreiniging. BIOSOIL is met haar werkzaamheden vervolgens gestopt omdat zij door gedaagde niet betaald werd. Ondanks een groot aantal pogingen van de zijde van de Gemeente om alsnog gedaagde te dwingen zijn verplichtingen uithoofde van de overeenkomst van 8 februari 1999 na te komen, heeft gedaagde vervolgens geen enkele actie meer ondernomen. Zie productie 3A, 7, 8 en 9.
7. Inmiddels heeft de Gemeente klachten ontvangen van omwonenden die de bodem- en grondwaterverontreiniging snel opgelost wensen te zien. Omwonenden geven aan dat zij bij bepaalde weerssituaties een penetrante oliegeur waarnemen. Omwonenden hebben de Gemeente verzocht verder actie te ondernemen en omwonenden hebben terecht aangegeven dat het niet correct is dat Van den Bos na de actie van BIOSOIL verder geen werkzaamheden meer heeft doen uitvoeren. Zie productie 12.

8. Uitgaande van de hiervoor genoemde overeenkomst tussen de Gemeente en Van den Bos van 8 februari 1999 heeft ook de Gemeente recht en belang dat Van den Bos de overeenkomst nakomt doordat hij alsnog de sanering laat uitvoeren conform het saneringsplan dat destijds door Van den Bos zelf is opgesteld en welk saneringsrapport door het bevoegde gezag, zijnde de Provincie Zuid-Holland is goedgekeurd. Dat besluit is onherroepelijk en daarop kan door Van den Bos niet meer teruggekomen worden.

Uiteraard was ten tijde van het aangaan van de overeenkomst op 8 februari 1999 het uitgangspunt van partijen – zowel de Gemeente als Van den Bos – het uitvoeren van het saneringsplan zoals dat destijds door Van den Bos zelf was opgemaakt en welk saneringsrapport door Van den Bos ook als grondslag voor de daadwerkelijke sanering door BIOSOIL is aangehouden. Voorts zou kort na 2000 in 52 weken de sanering zijn afgerond. Zie productie 8 en 9.

9. Het saneringsrapport van 4 september 1996 gaat uit van het uitvoeren van een grondontgraving van ca. 100 m³ en het installeren van het ondergrondse filtersysteem. Sanering zou plaatsvinden tot aan de streefwaarde. Voorts is bij het saneringsplan een tijdschema gevoegd. Inmiddels is gebleken dat BIOSOIL destijds ca. 35 m³ heeft afgegraven van het totaal van 100 m³. Hoe een en ander precies is uitgevoerd is niet duidelijk, daar BIOSOIL tot nu toe iedere medewerking geweigerd heeft aan het opmaken van een tussenevaluatierapport. Gedaagde stelt zich op het standpunt dat hij afdoende gedaan heeft nu hij diverse saneringswerkzaamheden uit het saneringsplan heeft doen uitvoeren. Wel geeft gedaagde aan dat hij niet in staat is om daarvan een tussenevaluatierapport te tonen.
10. Inmiddels zijn er nog een tweetal rapporten opgemaakt, te weten een rapport in opdracht van Van den Bos van Hoste Milieutechniek B.V., die een afname van de verontreiniging constateert, doch ook aangeeft dat nog steeds ernstige verontreiniging aanwezig is alsmede het rapport van Adverbo, hetwelk in opdracht van de Gemeente Leidschendam-Voorburg

is uitgebracht waaruit blijkt dat de verontreiniging wel nog aanwezig is. Zie productie 13.

11. De Gemeente meent dat gedaagde nog steeds niet voldaan heeft aan zijn verplichtingen tot sanering conform het saneringsplan. Inmiddels heeft gedaagde wel bij de Provincie Zuid-Holland wederom een nieuw voorstel gedaan. Ingevolge dat voorstel zou gedaagde gedurende drie jaren de peilbuizen willen laten monstereen en analyseren op minerale oliën en aromatische verbindingen. Inmiddels heeft de Provincie Zuid Holland bericht vast te willen houden aan het besluit van 1996.

Juridische grondslag van de vordering en omvang vordering

12. Primair meent de Gemeente dat zij op grond van de overeenkomst van 8 februari 1999 uitvoering kan verlangen van gedaagde van het saneringsplan uit 1996, hetwelk door de Provincie is goedgekeurd. Nu gedaagde geen gevolg geeft aan de sommatie om alsnog binnen een redelijke termijn de saneringswerkzaamheden voort te zetten en af te ronden, meent de Gemeente dat gedaagde in verzuim is en toerekenbaar tekort schiet. De Gemeente heeft dan ook recht en belang bij het vorderen van de gedeeltelijke ontbinding van de overeenkomst van 8 februari 1999. Voorts heeft de Gemeente recht en belang om de sanering op kosten van gedaagde te doen uitvoeren.

Het bedrag van f 100.000,-- vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2001 kan teruggevorderd worden nu gedaagde in gebreke is met de uitvoering van de overeenkomst.

Buitengerechtelijke kosten

13. Het moge duidelijk zijn uit het vorenstaande dat de Gemeente zich zeer veel moeite heeft getroost deze kwestie buitenrechte af te doen.

Met deze werkzaamheden is gemoeid een bedrag wegens buitengerechtelijke kosten ad € 2.000,--. Deze kosten dient gedaagde op grond van artikel 6:96 lid 2 BW te vergoeden.

Verweer van gedaagde

14. Gedaagde heeft zich verweerd in deze door aan te geven dat hij met de sanering is begonnen en dat hij steeds ook getracht heeft te saneren. Gedaagde is voorts van oordeel dat terzake van de verontreiniging een eindsituatie is ontstaan en dat hij een geheel andere sanering voorstaat. De Gemeente heeft een en ander weerlegd en heeft erop gewezen dat het saneringsplan uit 1996 uitgevoerd dient te worden en daadwerkelijk actie door gedaagde moet worden ondernomen terzake van de sanering van grond en grondwater conform dat plan. Inmiddels heeft ook de Provincie aangegeven dat het saneringsplan 1996 uitgevoerd dient te worden. Zie productie 14.

Bewijs

15. Voor zover er op gedaagde bewijslast rust biedt de Gemeente tegenbewijs aan, met alle middelen rechtens waaronder door getuigen en deskundigen.

Onder betwisting dat op haar bewijslast rust, biedt de Gemeente aan haar stellingen te bewijzen respectievelijk tegenbewijs te leveren met alle middelen rechtens, in het bijzonder door getuigen. Als zodanig kunnen gehoord worden vertegenwoordigers van de Gemeente, waaronder de heer M. van Rijn, BIOSOIL alsmede vertegenwoordigers van gedaagde.

Akte

16. De Gemeente zal bij akte van 30 september 2009 in het geding brengen:
- de overeenkomst van 8 februari 1999 (**productie 1**);
 - het saneringsplan van 4 september 1996 (**productie 2**);
 - besluit Gedeputeerde Staten van 28 augustus 1996 (**productie 3**);
 - correspondentie over de periode 19 januari 2000 tot 24 maart 2009 (**productie 3a**) te weten:
 - brief Provincie 19 januari 2000;
 - faxbericht Gemeente-Provincie 10 juli 2002;
 - faxbericht Gemeente-Provincie 2 september 2002;

- brief Provincie 20 september 2002;
- brief Provincie 8 december 2008;
- brief van 15 december 2008;
- brief 24 maart 2009;
- rapport Fugro 1996 (productie 4);
- brief van 30 juli 1996 (productie 5);
- brieven van 18 september 1996 (productie 6);
- brief BIOSOIL (productie 7);
- brieven BIOSOIL (productie 8);
- vergunningen Hoogheemraadschap (productie 9);
- brief van 14 december 1998 (productie 10);
- brief van 17 december 1998 (productie 11);
- krantenknipsels (productie 12);
- rapport Adverbo en HMT (productie 13);
- monitoringsplan en reactie Provincie van 4 september 2009 (productie 14);

Procesbesluit

17. De Gemeente heeft inmiddels een procesbesluit voor het voeren van deze procedure genomen.

MITSDIEN:

Het de Rechtbank moge behagen bij vonnis, voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad en op alle dagen en uren:

1. Te verklaren voor recht dat gedaagde jegens de Gemeente toerekenbaar te kort geschoten is in de nakoming van de overeenkomst van 8 februari 1999 en te ontbinden dat deel van de overeenkomst hetwelk betrekking heeft op de sanering van de verontreinigde locaties (met name de paragrafen 3.6 en 6.6) zoals aangegeven in het saneringsplan van 4 september 1996;

2. Gedaagde te veroordelen om aan de Gemeente te voldoen bij wege van schadevergoeding de kosten welke de Gemeente zal maken om zelf tot sanering van grond- en grondwater over te gaan conform het saneringsplan van 4 september 1996 van Recycling Nederland BLE B.V. van de gronden welke eigendom zijn van de echtgenote van gedaagde en de Gemeente en gedaagde te veroordelen om aan de Gemeente te voldoen, de schade op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf het moment van dagvaarding tot aan de dag der algehele voldoening.
3. Gedaagde te veroordelen om aan de Gemeente bij wege van voorschot te voldoen een bedrag van € 50.000,-- op de door de Gemeente te maken saneringskosten.
4. Gedaagde te veroordelen om aan de Gemeente te restitueren het bedrag van f 100.000,--, zijnde € 45.378,02, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2001 en alsnog te verklaren voor recht dat de Gemeente niet verschuldigd is het bedrag van f 57.000,--.
5. Gedaagde te veroordelen in de buitengerechtelijke kosten zoals hiervoor aangeven ad. € 2.000,-- te vermeerderen met BTW.
6. Gedaagde te veroordelen in de kosten van de procedure.

De kosten dezes zijn voor mij, deurwaarder €

Exploot	€	72,25
BTW (art. 10 Btag)	€	13,73
totaal	€	85,98

De schuldeiser is niet/wel BTW-plichtig

Verschotten KvK / GBA € 6,00
noodzakelijk voor de goede
verrichting van de amtsnandelin:
(artikel 9 Btag).

